

# Editorial

# Muzeum

Nejnovějším číslem časopisu Muzeum se prolíná zamyšlení nad rolí muzea. A to jak v minulosti, tak aktuálně, respektive do budoucna. Nelze se tvářit, že v tekutém světě, který nás obklopuje, bude možné zůstat jakýmsi ostrovem, jakkoliv se z podstaty vnímáme jako stabilní instituce. Ostatně, jeden z příspěvků dobře ukazuje, že ani v minulosti se ona zdánlivá stabilita nemohla odštíhnout od ideologického vnímání světa. Pokud nám v minulosti hrozily konkrétní politické ideologie, nyní jsme po třech dekadách svobodného rozvoje před mnoha otázkami a nejasnostmi. Čeho se v tomto dynamickém a prakticky denně se proměňujícím světě zachytit? Jaké stabilní prvky uchovat a posílit – a kde naopak vykročit z komfortní zóny dosavadní praxe? Jisté je jedno – budou potřeba oba přístupy. Neměli bychom se rozhodně vznést do tohoto zrychleného světa a opustit podstatu našich institucí – sbírku a sbírkotvornou

činnost. Zároveň i této činnosti se dotýká onen tekutý digitální svět. A zcela konkrétní výzvou je pak role muzeí ve veřejném prostoru. Nikoliv jako nějakého ideologického majáku. Jako důvěryhodné instituce, která dokáže dokumentovat, prezentovat – a nebojí se interpretací. Protože v době permanentní relativizace je stejně důležitým momentem jako sbírka také důvěra v hodnoty, na kterých stojí tato společnost. Tvářit se, že jsme neutrálním bezhodnotovým světem – to by byl první nepatrný krok směrem k jakékoliv budoucí vítězné ideologii. Máme i jako muzea dosti historických zkušeností, neměli bychom na ně zapomínat ani v současnosti.

*doc. PhDr. Michal Stehlík, Ph.D.,  
náměstek generálního ředitele Národního muzea  
pro sbírkotvornou a výstavní činnost*